

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI ZŠ A MŠ Jubilejní 3, Nový Jičín

Vypracovali: Gita Seifertová, Patrik Bobala, Michal Drlík, Laura Vašendová, Jiří Platoš

Nahrávka pořizena dne 28. 4. 2024 v Ostravě v Radiu Čas

ÚVOD: „ Co člověk, to román. A teďko ten román buď čteš, nebo ho napíšeš, nebo ho vyprávíš.“

1. Vstup Patrik

Paní Emilie Bartoňová se narodila v samotném závěru války 7. března 1945. (00:06)

Já jsem válečná

2.Vstup Gita

Podělila se s námi i o své vzpomínky, kdy Prahu ohrožovaly spojenecké nálety. Část její rodiny se s ní utíkala schovat do nemocnice, kde ležel stonající dědeček. Měl poslední přání, poprvé spatřit svou vnučku Emilku.

Takže jsem přežila americkéj nálet na Prahu

3. Vstup Patrik

Naše pamětnice vyrůstala v dětském domově v Mašově nedaleko Žatce. Na toto období velmi ráda vzpomíná.

Děkuji za to, že jsem tam byla.

4.Vstup Jirka

Tam se u ní objevil talent sportovní, výtvarný a pěvecký. Díky natáčení vánočního pásma v dětském domově, měla možnost seznámit se s hudebním skladatelem Petrem Ebenem. Hudební pásmo se natáčelo v noci, kdy budova zcela ztichla. Nahrávka zazněla v Československém rozhlasu na Štědrý den v roce 1960. Všech 11 děvčat, které se na úspěšném pěveckém vystoupení podílely, pochválil i samotný Petr Eben. V pozdějších letech s ním udržovala přátelství a často si dopisovali.

Takže pro nás byl Petr Eben, idol takovej, jó. My jsme prostě, ještě jsme říkaly, jakože, chválily jsme a on říkal, kdepak: já budu slavnej, až umřu. Takže, a znala jsem samozřejmě ty jeho kluky, jenom dva, toho třetího ne a potom v Praze ještě jsem taky samozřejmě s tím Petrem Ebenem byla...kdy mě doprovázel na tramvaj a říkal, ať mu zatančím rokenrol, což není možný a jeho žena stála naproti na chodníku. Takže znám i paní manželku.

5. Vstup Gita

Další výrazná vzpomínka pochází z období přijímacích zkoušek na střední školu.

My dvě jsme šly první na ty přijímací zkoušky. Teď nás tam posadili, já vyklepaná, kdo ne.

6. Vstup Laura

Poté, co se usadily se spolužačkou ve třídě, kde měly psát své zkušební testy, se odehrála nečekaná událost.

Přišel nějaký muž a říkal. Která z Vás je Becková? Já řekla, že já. Tak vy běžte ven, Vás přijímáme bez zkoušek.

7. Vstup Jirka

Jejím oblíbeným hrdinou, jehož plakát měla vylepený v pokojíčku nad postelí, byl kosmonaut Jurij Gagarin.

A v ten den, kdy jsem dělala přijímací zkoušky
Vyjdem ven, na Staromáku amplióny, vylítnul první člověk do vesmíru.

8. Vstup Laura

Tenkrát dostávali absolventi středních a vysokých škol tzv. umístěnky, které určovaly jejich budoucí pracovní pozice bez toho, aniž by si mohli sami vybrat, kde budou zaměstnáni.

Paní vedoucí mě chtěla zpátky. A tenkrát byly takzvané umístěnky. Škola dostala požadavky od všech možných ouřadů a fabrik a nevím všeho. A musela to pokrýt, tak my jsme se jenom klepali, jen, ať nám nedá někdo pohřební službu nebo nějakou přepážku, jo.

9. Vstup Gita

Když dostudovala střední školu, našla si zaměstnání, v němž se seznámila se svým manželem. A proč se usadila v našem kraji?

Já jsem se vdala na Moravu. A to bylo do Veřovic, to jsem vůbec nevěděla, že tu jsou nějaký Veřovice. Říkal manžel, pojeděš se mnou na Velikonoce. Říkám, jó, pojedu. Takže jsme se tu vzali. A kde to je Veřovice? Nevím. Nový Jičín. Nevím. Kopřivnice. Nevím. Ostrava. Vím. Tak to je kousek. Takže jsem se octla na Moravě. A když jsem tu přišla na Moravu, tak jsem trpěla, protože jsem nerozuměla. Tady je přece jenom trochu jiné, manžel mně překládal.

10. Vstup Patrik

A co by chtěla vzkázat mladší generaci?

Já mám jediný přání. Ale to myslím úplně doopravdy. Myslím jako vůbec pro děti. Musí ty děti umět pozdravit, poprosit, poděkovat, případně se omluvit. A umět se rozloučit.

11. Vstup Laura

Paní Emilka se celý život řídí tímto mottem:

Směj se a celý svět se bude smát s tebou. Plač a budeš plakat sám.